

ת"פ 42283/02/13 - מדינת ישראל נגד יעקב דני ביטון, שוי - חברה לאנרגיה ודלק בע"מ חברות, עין כל האושר בע"מ חברות

בית משפט השלום באשקלון

31 ינואר 2017

ת"פ 42283-02-13 מע"מ אשדוד נ'

ביטון ואח'

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אבשלום מאושר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

1. יעקב דני ביטון

2. שוי - חברה לאנרגיה ודלק בע"מ חברות 3. עין כל

האושר בע"מ חברות

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הדס זוהר ועו"ד סעיד עתאמנה

ב"כ הנאשמים עו"ד רני שוורץ ועו"ד עופרי אורנשטיין

הנאשם 1 בהעדר

גזר דין

בהכרעת הדין מיום 28.11.16, הורשעו הנאשמים, לאחר ניהול הוכחות, בחלקם הארי של ארבעת האישומים הראשונים שיוחסו להם בכתב אישום המגולל שבעה אישומים, וזוכו משלושת האישומים האחרונים בכתב האישום.

להלן, האישומים בהם הורשעו הנאשמים:

אישום מס' 1

אישום זה הוא בעניינם של הנאשם 1 והנאשמת 2 - "שוי חברה לאנרגיה ודלק בע"מ" (להלן: "חברת שוי"), אשר הורשעו בעבירות הבאות:

• ב-128 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק

עמוד 1

מע"מ), בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן ניכר מס תשומות מבלי שיש בידיהם מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק.

ב-128 עבירות על סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, לפיהן הכינו, ניהלו או נתנו הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, בנסיבות מחמירות.

ב-128 עבירות על סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן השתמשו בכל מרמה ותחבולה או שהרשו לאחר להשתמש בהם, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, בנסיבות מחמירות.

ב-128 עבירות על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסה), לפיהן הכין או קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

ב-128 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, לפיהן השתמש בכל מרמה, עורמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

מאישום זה עולה כי בתקופה שבין ספטמבר 2011 לבין דצמבר 2012 (להלן: התקופה הרלבנטית לאישום זה), קיבלו הנאשמים 129 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", "מסיקה" ו"העבודה הטובה", כמפורט להלן:

1 חשבונית מס פיקטיבית ע"ש "אינטרמייל" בסך ₪ 1,994,040, כשהמע"מ בגינה הינו בסך של 275,040 ₪.

22 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש "מסיקה", בסך ₪ 115,332,009, כשהמע"מ בגינה הינו בסך של 15,906,848 ₪.

105 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש "העבודה הטובה" בסך של ₪ 456,843,947, כשהמע"מ בגינה הינו בסך של 64,714,967 ₪.

חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", "מסיקה" ו"העבודה הטובה" מפורטות בנספחים המסומנים א-ג ואשר צורפו לכתב האישום המתוקן.

את החשבוניות הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", "מסיקה" והעבודה הטובה, הפיק יוסי סויסה במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, והוא מסר אותן לאיתן, אשר מסר אותן לנאשם ולשימוש, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה.

בגין מסירת החשבוניות הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", "מסיקה" ו"העבודה הטובה" לאיתן, לא נמכרה לאיתן כל סחורה ולא שולמה לסויסה כל תמורה, למעט עמלה בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה.

איתן מסר את החשבוניות הפיקטיביות לנאשמים ולשימושם מבלי שבוצעה העסקה המפורטת בהן.

עוד מסר סויסה לאיתן קבלות בגין חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", מסיקה והעבודה הטובה, על מנת להציג מצג שווא של תשלומים בתמורה לאספקת הסחורה המפורטת בחשבוניות המס הפיקטיביות (להלן: הקבלות הפיקטיביות).

גם בגין מסירת הקבלות הפיקטיביות לאיתן, קיבל סויסה מאיתן עמלה.

הנאשמים כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", "מסיקה" ו"העבודה הטובה" בסך **574,169,996 ₪** בספרי הנהלת החשבונות שלהם, תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה, וכן במטרה להתחמק מתשלום מע"מ ולהפחית שלא כדין את מס העסקאות שהיה עליהם לשלם על פי חוק מע"מ.

הנאשמים ניכו את מס התשומות מחשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל", "מסיקה" ו"העבודה הטובה", בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת 2 למנהל מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ וזאת בנסיבות מחמירות לאור סכום המס העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

בעשותם כאמור, ניכו הנאשמים מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות בדיווחיה של הנאשמת 2 למנהל מע"מ, מבלי שיש להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ ובמטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **80,896,855 ₪**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים להכנה וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות ע"ש נאשמת 2, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **80,896,855 ₪**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים בכל מרמה ותחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים בשנת המס הרלבנטית להכנה וקיום פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות או רשומות אחרות כוזבות במזיד, ובכוונה להתחמק ממס הכנסה בגין הכנסות בסך **574,169,996 ₪**.

בעשותם כאמור, השתמשו בכל עורמה, מרמה ותחבולה או הרשו לאחר להשתמש בהן, במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה בגין הכנסות בסך **574,169,996 ₪**.

יש לציין כי הנאשם 1 וחברת שוי זוכו באישום זה בגין חשבונית מספר 553.

אישום מס' 2

אישום זה הוא בעניינם של הנאשם 1 והנאשמת 3- חברת עין כל האושר בע"מ (להלן: עין כל האושר), אשר הורשעו בעבירות הבאות:

• ב- 18 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן ניכה הנאשם מס תשומות מבלי שיש בידיו מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק.

• ב- 18 עבירות על סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, לפיהן הכין, ניהל או הרשה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, וזאת בנסיבות מחמירות.

• ב- 18 עבירות על סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק, לפיהן השתמש בכל מרמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

• בעבירה על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, לפיה הכין או קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

• ב- 18 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, לפיהן השתמש בכל מרמה, עורמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

מאישום זה עולה כי בתקופה שבין פברואר 2011 לבין אוגוסט 2011 (להלן: התקופה הרלוונטית לאישום זה), קיבלו הנאשמים 18 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" ו"בולבולי הנגב", כמפורט להלן:

16 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" בסך ₪ 15,867,178, כשהמע"מ בגיןן בסך ₪ 2,188,576.

2 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש "בולבולי הנגב" בסך ₪ 3,616,232, כשהמע"מ בגיןן ₪ 498,791.

חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" ו"בולבולי הנגב" מפורטות בנספחים המסומנים ד-ה ואשר צורפו לכתב האישום המתוקן.

את החשבוניות הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" ו"בולבולי הנגב", הפיק יוסי סויסה במועדים שאינם ידועים למאשימה במדויק, ומסר אותן לאיתן אשר מסר אותן לנאשם ולשימוש, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה.

בגין מסירת החשבוניות הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" ו"בולבוס הנגב" לאיתן, לא נמכרה לאיתן כל סחורה ולא שולמה לסויסה כל תמורה, למעט עמלה בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה.

איתן מסר את החשבוניות הפיקטיביות לנאשמים ולשימושם מבלי שבוצעה כל עסקה המפורטת בהן.

עוד מסר סויסה לאיתן קבלות בגין חשבוניות המס הפיקטיביות ע"י "אינטרמייל", על מנת להציג מצג שווא של תשלומים בתמורה לאספקת הסחורה המפורטת בחשבוניות המס הפיקטיביות (להלן: **הקבלות הפיקטיביות**).

גם בגין מסירת הקבלות הפיקטיביות לאיתן, קיבל סויסה מאיתן עמלה.

הנאשמים כללו את חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" ו"בולבוס הנגב" בסך של **₪ 19,483,410** בספרי הנהלת החשבונות שלהם, תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה, וכן במטרה להתחמק מתשלום מע"מ ולהפחית שלא כדין את מס העסקאות שהיה עליהם לשלם על פי חוק מע"מ.

הנאשמים ניכו את מס התשומות מחשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש "אינטרמייל" ו"בולבוס הנגב" בדיווחיה התקופתיים של הנאשמת 3 למנהל מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, וזאת בנסיבות מחמירות, לאור סכום המס העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

בעשותם כאמור, ניכו הנאשמים מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות בדיווחיה של הנאשמת 3 למנהל מע"מ, מבלי שיש להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ ובמטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **₪ 2,687,367**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים להכנה וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות ע"ש הנאשמת 3, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך **₪ 2,687,367**.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים בכל מרמה ותחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

בעשותם כאמור, פעלו הנאשמים בשנים 2011-2012 להכנה וקיום פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במזיד ובכוונה להתחמק ממס הכנסה בגין הכנסות בסך של **₪ 19,483,410**.

אישום מס' 3

אישום זה הוא בענינם של הנאשם 1 והנאשמת 2- "חברת שוי", אשר הורשעו בעבירות הבאות:

- 46 עבירות על סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, יחד עם סעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ, לפיהן פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות.
- 46 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, לפיהן פעל במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס הכנסה.

מאישום זה עולה, כי בתקופה שבין פברואר 2012 לבין אוקטובר 2012 (להלן: התקופה הרלוונטית לאישום זה), הוציאו הנאשמים 46 חשבוניות מס פיקטיביות לתזקינים ע"ש הנאשמת 2.

סכום החשבוניות הפיקטיביות לתזקינים הינו בסך ₪ 122,185,121, כשהמע"מ בגין הינו בסך של 17,164,409 ₪.

חשבוניות המס הפיקטיביות לתזקינים מפורטות בנספח המסומן ו אשר צורף לכתב האישום המתוקן.

חברת תזקינים רשמה את החשבוניות הפיקטיביות לתזקינים בספרי הנהלת החשבונות שלה וניכתה אותן שלא כדין בדיווחיה התקופתיים למנהל מע"מ, וכך התחמקה מתשלום מע"מ בסך של 17,164,409 ₪.

במעשיהם, פעלו הנאשמים במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו.

במעשיהם, פעלו הנאשמים בעורמה, מרמה ותחבולה, בכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס הכנסה.

הנאשמים ביצעו את העבירות המפורטות בכתב אישום זה בנסיבות מחמירות לאור מספר העבירות שבוצע והיקף ההשתמטות מתשלום מס שגרמו הנאשמים במעשיהם.

אישום מס' 4

אישום זה הוא בענינם של הנאשם 1 והנאשמת 2- "חברת שוי", אשר הורשעו בעבירות הבאות:

- 15 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, יחד עם סעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ, לפיהן פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות.

• **15 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, לפיהן פעלו במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס הכנסה.**

מאישום זה עולה, כי בתקופה שבין **נובמבר 2011 לבין דצמבר 2012** (להלן: **התקופה הרלוונטית לאישום זה**), הוציאו הנאשמים **17** חשבוניות מס פיקטיביות ל"מ.צ.ע.כ" ע"ש הנאשמת 2.

סכום החשבוניות הפיקטיביות ל"מ.צ.ע.כ" הינו בסך **₪ 67,613,641**, כשהמע"מ בגין הינו בסך **₪ 9,512,834**.

חשבוניות המס הפיקטיביות ל"מ.צ.ע.כ" מפורטות **בנספח המסומן ז** ואשר צורף לכתב האישום המתוקן.

חברת **שוי** רשמה את החשבוניות הפיקטיביות ל"מ.צ.ע.כ". בספרי הנהלת החשבונות שלה וחברת "**מ.צ.ע.כ**" ניכתה אותן שלא כדין בדיווחיה התקופתיים למנהל מע"מ, ובכך התחמקה מתשלום מע"מ בסך **₪ 9,512,834**.

במעשיהם, פעלו הנאשמים במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו.

במעשיהם, פעלו הנאשמים בעורמה, מרמה ותחבולה בכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס הכנסה.

הנאשמים ביצעו את העבירות הללו בנסיבות מחמירות לאור מספר העבירות שבוצע והיקף ההשתמטות מתשלום מס שגרמו הנאשמים במעשיהם.

יש לציין כי הנאשם 1 וחברת שוי זוכו באישום זה בגין חשבונית 1868 וחשבונית 1866.

מאישומים 5-7 לכתב האישום המתוקן, זוכה הנאשם מחמת הספק.

קורותיו של הנאשם

הנאשם 1 יליד 1973 ויש לחובתו 4 הרשעות קודמות, שתיים מתוכן, כפי שיפורט להלן, מתחום עבירות המס:

1. **בת"פ 4651-11-09 של בית משפט השלום בתל-אביב יפו נידון הנאשם ביום 5.10.14 (ת/2221).**

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בגין עבירות של הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות, והכל במטרה להביא לכך שאחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס, עבירות בניגוד לסעיף 117ב(3), בצירוף סעיף 117ב1, ועבירות של מסירת ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר בדוחות התקופתיים לרשויות המס בניגוד לסעיף 117א(3) לחוק מע"מ.

סך העסקאות הכוזבות בו הורשע הנאשם עמד על 5.1 מיליון ₪, והנאשם נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי 7 ימי מעצר, וכן למאסר מותנה בן 10 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות מסוג פשע על פי חוק מע"מ, למאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות מסוג עוון על פי חוק מע"מ ולקנס בסך 20,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

בית משפט השלום בתל אביב-יפו דחה את תחילת ריצוי המאסר בפועל עד להכרעה בתיק דנן.

2. בת"פ 2475-07-14 של בית משפט השלום בבאר-שבע נידון הנאשם ביום 8.12.16 (ת/2222). הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשני אישומים: האחד, בביצוע עבירות של אי הגשת דו"ח לשנת המס 2010 במועד, בניגוד לסעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, ובעבירה של אחריות מנהלים בניגוד לסעיף 224א' לפקודת מס הכנסה; והשני, בביצוע עבירות של אי הגשת דו"ח לשנת המס 2010 במועד, בניגוד לסעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, ובעבירה של אחריות מנהלים בניגוד לסעיף 224א' לפקודת מס הכנסה. בתיק זה נגזר דינו של הנאשם ל-6 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 15,000 ₪ והתחייבות על סך 50,000 ₪ להימנע במשך 36 חודשים מלעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה להרשעת הנאשמים, לאחר ניהול הוכחות, כאמור בהכרעת הדין מיום 28.11.16, בעבירות שיוחסו להם באישומים 1 עד 4, כמפורט בכתב האישום המתוקן מספר 5.

ב"כ המאשימה הפנתה לחלקה הראשון של ההרשעה, לאישומים 1 ו-2 בהם הורשעו הנאשמים, לפיהם נוכח מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות שתוכנן כוזב על שם "בולבוס הנגב", "אינטרמייל", "מסיקה" ו"העבודה הטובה", אותן קיבלו מאיתן מלכה ואותן כללו בספרי הנהח"ש של הנאשמות. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בסך כולל של 599 מיליון ₪, שמש הערך המוסף בגינו עומד על 84 מיליון ₪. כן הפנתה ב"כ המאשימה לכך כי את החשבוניות הפיקטיביות ניכו הנאשמים בדיווחים התקופתיים של הנאשמות 2-3 לרשויות המס, כל זאת תוך שימוש בעורמה, מרמה ותחבולה וכוונה להתחמק ממס הכנסה ומתשלום מע"מ.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשמים הורשעו ב-128 עבירות על סעיף 117 ב(5)(6)(8) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מע"מ, ולכך שהנאשמים 1 ו-2 הורשעו ב-128 עבירות על סעיף 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שבאישום השני הורשעו הנאשמים 1 ו-3 ב-18 עבירות על סעיף 117(5)(6)(8) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(2)(3) לחוק מע"מ, וכן בעבירה על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה וב-18 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (עמ' 248 להכרעת הדין).

ב"כ המאשימה הפנתה לחלקה השני של ההרשעה, לאישומים 3-4 המיוחסים לנאשמים 1 ו-2, אשר הורשעו בהוצאת חשבוניות מס פיקטיביות לתזקיקים ול"מ.צ.ע.כ" בסך כולל של כ-190 מיליון ₪ שהמע"מ בגין 26.6 מיליון ₪.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שבאישום השלישי הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בהוצאת 46 חשבוניות מס פיקטיביות לחברת

תזקיקים. לטענתה, מדובר בסך כולל של 122 מיליון ₪, שהמע"מ בגין כ-17.1 מיליון ₪. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשמים הורשעו ב-46 עבירות על סעיף 117ב1, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117ב2(3) לחוק מע"מ, וכן ב-46 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (עמ' 296 להכרעת הדין).

ב"כ המאשימה הפנתה לאישום הרביעי, לפיו הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בהוצאת 15 חשבוניות מס פיקטיביות על שם הנאשמת 2 לחברת "מ.צ.ע.כ." לטענתה, מדובר בסך כולל של 67.6 מיליון ₪, שהמע"מ בגין כ-9.5 מיליון ₪. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשמים 1 ו-2 הורשעו ב-15 עבירות על סעיף 117ב1 לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117ב2(3) לחוק מע"מ, וכן ב-15 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

ב"כ המאשימה טענה כי ארבעת האישומים בהם הורשעו הנאשמים מהווים אירוע אחד, המורכב מארבעה מעשים שונים, שבבסיסם תכנית עבריינית רבת היקף, שמטרתה גזילת הקופה הציבורית.

לגישת ב"כ המאשימה, הפגיעה בערכים החברתיים כוללת את ערך השוויון בנשיאת נטל המס הנדרש לצורך מימון צרכי החברה ופעילותה התקינה, תודעת האחריות הקולקטיבית של נשיאה משותפת ושוויונית בנטל המס, פגיעה בתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לשלטון האחראי לאכיפה שוויונית, פגיעה ישירה בקופה הציבורית שבמקרה דנן ניזוקה קשות ופגיעה עקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח.

לגישת המאשימה, הערכים המוגנים עליהם באים חוקי המס להגן הם השמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית, שוויון בנטל המס ואמון הציבור במערכת גביית המס ושלטון החוק. עברייני המס גוזל מן הקופה הציבורית ובכך פוגע במשק, בכלכלה ובאינטרס החברתי-ציבורי של נשיאה שוויונית בנטל המס.

לטענתה, השימוש בחשבוניות מס פיקטיביות משבש קשות את מכלול מערך הדיווח התקין, פוגע קשות בשיטה הפיסקלית המבוססת על דיווחי אמת, וכאמור פוגע קשות בנטל נשיאת המס ובאמון הציבור.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 4584/15, שם נקבע כי עבירות כלכליות, ובכללן עבירות מס, טומנות בחובן חומרה מיוחדת המצדיקה ענישה מרתיעה, במסגרתה מוקנה משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם, וכי יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי במסגרת שיקולי הענישה.

לגישת ב"כ המאשימה, ייחודן של עבירות אלה המעצים את חומרתן הינו שהן עבירות קלות לביצוע אך קשות לגילוי ולאכיפה ולכן מחייבות פעילויות חקירה מאומצות והקצאת משאבים רבים לשם הבאת העבריינים לדין.

ב"כ המאשימה הוסיפה לגופו של עניין, כי חומרת הפגיעה של הנאשם בקופה הציבורית נעוצה בניכוי מס תשומות מחשבוניות מס פיקטיביות בדוחות התקופתיים שהגיש לרשויות המס בנאשמות 2-3, תוך הקטנת מס העסקאות שהיה עליו לשלם לסכום זניח, כשהמטרה התחמקות ממס אמת. לטענתה, חומרת המעשים מתעצמת נוכח העובדה שמס התשומות הפיקטיבי נבלע למעשה במס העסקאות לתשלום, ולא נדרש כדוח להחזר, עובדה שמטשטשת את חומרת המעשה, מקשה על גילוי ומהווה ביטוי לתחכום שלו.

באופן דומה, טוענת ב"כ המאשימה, פגע הנאשם בקופה הציבורית, לאור הרשעתו בהוצאת חשבוניות מס פיקטיביות בשם הנאשמת 2 ל"תזקיקים" ול"מ.צ.ע.כ" (אישומים 3-4), במטרה להביא לכך שהן תתחמקנה מתשלום מס בנסיבות מחמירות.

ב"כ המאשימה טענה כי דין קופת המדינה כדין כיסו של כל פרט ופרט ואין היא שונה ממנו ולכן יש למצות את הדין עם הגוזלים מקופת המדינה כשם שזה ממוצה עם הגוזלים מכיסו של האחר. לפיכך, חשוב כי הסכום העצום שנגרע מקופת המדינה נוכח מעשי הנאשמים בסך של 111 מיליון ₪ יבוא לידי ביטוי בצורה משמעותית בקביעת מתחם הענישה הראוי.

ב"כ המאשימה הפנתה לסעיף 117(ב) לחוק מע"מ, בו הורשעו הנאשמים בנסיבות מחמירות, ולכן שהוא מציין 7 שנות מאסר לכל עבירה. כן הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהעונש הקבוע בעבירות מס הכנסה לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה, אף הוא, 7 שנות מאסר לכל עבירה. לטענת ב"כ המאשימה, העבירות בהן הורשעו הנאשמים מגיעות להיקף של 788 מיליון שקלים, שהמס בגין 111 מיליון שקלים, דבר המחייב מאסר בפועל ארוך ומרתיע.

ב"כ המאשימה ביקשה לאבחן את העונש מזה שהושת על סימו גבאי בת"פ 51126-07-13, שם הורשע לאחר שהושג בין הצדדים הסדר טיעון והוסכם על תיקון כתב האישום עקב קשיים ראיתיים. כמו כן, ביקשה ב"כ המאשימה לאבחן את העונש אשר הושת בת"פ 15044-01-15 בעניינו של איתן מלכה, עונש בן 54 חודשי מאסר בפועל שניתן במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים לאחר הליך גישור שיפוטי. כאשר עניין זה מתייחס אך ורק לאישומים 1 ו-2 בכתב האישום דנן. כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ 1779-04-16 בעניינו של מונדר בדיר וחברת תזקיקים, שם הופחת עונש המאסר ל- 70 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה, בצירוף טבלת פסיקה, לעניין מתחם הענישה ההולם:

טבלת פסיקה - מדיניות הענישה בעבירות מס (סעיף 40 ג לחוק העונשין)

מס' תיק	העבירות נשוא התיק	סכום המס או הגניבה	העונש	הערות
ת.פ. (ב"ש) 1543/04 מ"י נ' נג'אח אלסייד	דו"חות כוזבים במע"מ, ניכוי מס תשומות שלא כדין	4 מיליון ₪ מע"מ	5 שנות מאסר וקנס כספי בסך 200,000 ₪	הנאשם הודה בביצוע העבירות
ת.פ. (ת"א) 40013/05 מ"י נ' אורי רש	עבירות מכס	1.4 מיליון דולר	5 שנות מאסר ו-10 חודשים, קנס בסך 750,000 ₪	נסיבות רפואיות ומשפחתיות קשות

ערעור הנאשם נדחה	5 שנות מאסר ו400,000 ₪ קנס	5 מיליון ₪ מע"מ, 10 מיליון ₪ מס הכנסה	הוצאה וניכוי מס מחשבוניות מס פיקטיביות	עפ"א (נצ') 111/09 אלי שמואל נ' מ"י
כב' הש' זלוצובר קובע כי חומרת העבירות הינה כמעט ללא תקדים, בשל הצטברות נסיבות לחומרה - ריבוי עבירות, שימוש ב- 9 חברות קש, ביצוע שיטתי ועקבי של העבירות, משך הזמן וכו'... ביהמ"ש העליון דחה את ערעור הנאשמים והשאיר את העונש על כנו.	10 שנות מאסר, 5 מיליון ₪ קנס	52 מיליון ₪ מע"מ. 52 מיליון ₪ הלבנת הון. 306 מיליון ₪ מס הכנסה	עבירות מס הכנסה ומע"מ, חוק העונשין (עבירות שיבוש וזיוף מסמך) ואיסור הלבנת הון	ת.פ. 8292/06 נסים גלם ע.פ. 5783/12 גלם ואח' נ' מ"י
הסדר טיעון טרם שמיעת ראיות	55 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 300,000 ש"	7 מיליון ₪ מע"מ	הוצאה וניכוי חשבוניות מס פיקטיביות	ת.פ. 60286-10-10 מדי' נ' תמר טישור ואח' עפ"ג
המערער הודה בביצוע העבירות ללא עבר פלילי רלוונטי. העונש <u>בערעור</u> הוחמר מ4.5 שנות מאסר בפועל 5.5 שנות מאסר . רע"פ לעליון נדחה .	5.5 שנות מאסר וקנס בסך 500,000 ₪	11 מיליון ₪ מע"מ ו-41 מיליון ₪ העלמת הכנסה.	ניכוי מס מחשבוניות מס פיקטיביות והעלמת הכנסות וכן שיבוש הליכי משפט	עפ"ג 44036-01-13 46539-01-13 תמיר נמני נ' מ"י ו- רע"פ 4261/13 תמיר נמני נ' מ"י

ת.פ. 40237/04 מדי' נ' גבראל רבי כהן ע"פ 3336/12 גבראל רבי נ' מדי'	הנפקת חשבוניות מזויפות וניכוי מס תשומות בהעדר מסמך.	10.8 מיליון ₪ מע"מ	7 שנות מאסר וקנס בסך מיליון ₪ - לאחר ערעור לעליון הופחת העונש מ- 8 שנות מאסר שנקבעו במחוזי .	בבהמ"ש העליון הופחת העונש ל- 7 שנים מהטעם היחיד שחל עיכוב בחידוש ההליכים לאחר הפסקתם והקנס נותר על כנו.
ע.פ. 71716/02 , 71694/02 , 71687/02 יצחק עיני ומאיר עיני נ' מ"י	הוצאה וקיצוז חשבוניות פיקטיביות, דו"חות כוזבים למע"מ ולמס הכנסה , השמדת ספרי חשבונות וסיוע לאחר להתחמק מתשלום מס	היקף עסקאות כולל של החשבוניות מגיע כדי 100,000,000 ₪ .	9 שנות מאסר וקנס בסך 500,000 ₪. יצחק עיני - 6 שנים ושלושה חודשי מאסר שהומרו בערעור ל- 7 שנות מאסר וקנס בסך 250,000 ₪.	ערעורו של מאיר עיני לעניין העונש נדחה: " צודקת המדינה כשהיא רואה את ההיקף העצום הכולל של החשבוניות הפיקטיביות ..את המערכת המסועפת שניהלו המערערים - לא כעבירות מס "סתם", אלא כעבירות כלכליות שתוצאותיהן והשלכותיהן חמורות ופוגעות בסדר הציבורי."
ת.פ. 38119-03-11 מ"י נ' בראנס, שבת, עזרן ואח'	סחר בחשבוניות פיקטיביות, ניכוי מס תשומות שלא כדין.	רוני בראנס - 114 מיליון ₪ מע"מ, 381 מיליון ₪ מס הכנסה. עזרן - 9.7 מיליון ₪ מע"מ. 29 מיליון ₪ מס הכנסה, שבת - 19.6 מיליון ₪ מע"מ. 93 מיליון ₪ מס הכנסה.	בראנס - 9.5 שנות מאסר במקום 11 שנות מאסר - לאחר ערעור . קנס בסך 5 מיליון ₪. עזרן - 5 שנות מאסר במקום 6 שנות מאסר - לאחר ערעור . קנס בסך מיליון ₪, שבת - 6 שנות מאסר במקום 8 שנות מאסר - לאחר ערעור . קנס בסך 2 מיליון ₪. עמוד 12	"התמונה העולה מתיק הינה של נאשמים שהסחר בחשבוניות פיקטיביות היה ללחם חוקן ולשגרה יומיומית. הנאשמים שהבינו היטב את תפקידן של החשבוניות במערך המיסוי, ראו בהן כלי זמין ונגיש לעשיית כסף קל..."

גזר הדין נתן תוקף להסדר טיעון בין הצדדים , שהתגבש עם סיום פרשת התביעה . לנאשם אין עבר פלילי .	אברהם אוסקר - מאסר בפועל של 6 שנים , מאסר מותנה של 30 חודשים. קנס כספי בסך 400 אש"ח או 10 חודשי מאסר תמורתו . חילוט רכוש בסך של 8 מיליון ₪.	101 מיליון ₪ מס	סיוע לאחר להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות , קשירת קשר לביצוע פשע , סיוע לביצוע עבירת הלבנת הון , שימוש בכל מרמה או תחבולה או הרשה לאחר להשתמש בהן בנסיבות מחמירות , עשיית פעולה ברכוש אסור, ניכוי מס תשומות שלא כדין בנסיבות מחמירות , ניהול פנקסי חשבונות כוזבים	ת.פ. 19755-07-12 רשות המסים היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' קנרש ואח' . (אברהם אוסקר)
אין הרשעות קודמות המחדלים לא הוסרו	ג'קי מור - מאסר בפועל של 9 שנים , מתוכם 8 שנים בגין עבירות המס . 12 חודשי מאסר ע"ת ל- 3 שנים שלא יעבור עבירות על סעיף 117 (ב) לחוק מע"מ . 10 חודשי מאסר ע"ת ל- 3 שנים שלא יעבור עבירות על סעיף 220 לפקודת מ"ה. 6 חודשי מאסר ע"ת ל- 3 שנים שלא יעבור עבירה על סעיף 428 לחוק העונשין. קנס - 4 מיליון ₪ או 2 שנות מאסר תמורתו.	23 מיליון ₪ מס בגין ניכוי והפצה של חשבוניות מס פיקטיביות . עבירות מ"ה בהיקף של 120 מיליון ₪ .	הפצת חשבוניות מס פיקטיביות וניכוי מס מחשבוניות מס פיקטיביות , לרבות רישום פנקסי חשבונות כוזבים , השמטת הכנסות מדמי שכירות סחיטה באיומים ושיבוש מהלכי משפט	ת.פ. 7455-03-13 מדי נ' ג'קי מור

ת.פ.
42349-02-13
מדינת ישראל
נ' מונדר בדיר
ואחרים

ניכוי מס תשומות
מחשבוניות מס
פיקטיביות ,
בנסיבות מחמירות,
ניהול פנקסי
חשבוניות כוזבים
ושימוש בכל מרמה
או תחבולה או
הרשאה לאחר
לעשות כן -
עבירות על פקודת
מ"ה/חוק מע"מ
וכן תקיפת עובד
ציבור

17.3 מיליון
ל"א מס
תשומות
פיקטיבי כולל
- מתוכו כ-**15**
מיליון ל"א ניכוי
מס תשומות
מחשבוניות
שוי - נאשמת
2 בעניינו .

7 שנות מאסר
בפועל שהופחתו
בערעור ל- **70**
חודשי מאסר
(מתוכן חצי שנת
מאסר במצטבר
מעונש מאסר
ע"ת של 8
חודשים תלוי
ועומד) .
מאסר מותנה
של 18 חודש
למשך 3 שנים
שלא יעבור
עבירת מס מסוג
"פשע"
קנס - 1 מיליון
שהופחת בערעור
ל-**850,000 ₪**.

גזר הדין ניתן
בסיומו של הליך
הוכחות
שהתנהל
בביהמ"ש .
עיקר
ההרשעה הינה
בגין ניכוי
חשבוניות מס
של **שוי** -
הנאשמת 2
בעניינו .
בערעור -
חזר בו
המערער
מהערעור על
הכרעת הדין
וערכאת
הערעור
הפחיתה את
עונש המאסר
שהושת עליו
ל- **70** חודשי
מאסר בפועל.
- קנס בסך
850,000 ₪
או 9 חודשי
מאסר בפועל
תמורתו.
יתר חלקי גזה"ד
נותרו בעינם.

ת.פ.
989-06-09
מ"י נ' פוראול
השקעות ויוסף
סוויסה

ניכוי תשומות ללא
מסמך . זיוף ,
הסתרה, שינוי של
מסמך לפי חוק
מע"מ, גניבה
ממעביד לפי חוק
העונשין, פעולה
במטרה להביא
לכך שאדם אחר
יתחמק ממס
בנסיבות מחמירות,
הכנת פנקסי
חשבוניות כוזבים
במס הכנסה
(צירוף תיקים)

36 מיליון ₪
מע"מ ,
100,000 ₪
גניבה ממעביד

6 שנות מאסר ,
מאסר על תנאי
קנס בסך
1,250,000
₪.

גזר הדין נתן
תוקף **להסדר**
טיעון בין
הצדדים.
הנאשם **הודה**
בכתב האישום
בשלב דיוני
מוקדם.
הנאשם נעדר
עבר פלילי.

ת.פ. 48493-06-11	שלושה כתבי אישום: ניכוי תשומות ללא מסמך בנסיבות מחמירות, זיוף, הסתרה, השמדה או שינוי פנקס או מסמך לפי חוק מע"מ, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה לפי חוק העונשין, אי ניהול פנקסי חשבונות	17.5 מיליון ₪ מע"מ	4 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 850,000 ₪	גזר הדין נתן תוקף להסדר טיעון בין הצדדים. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, נסיבות רפואיות וכלכליות קשות המחדל לא הוסר. ביהמ"ש מציין כי הסדר הטיעון עושה חסד עם הנאשם.
ת.פ. 32416-06-10	עבירות לפי סעיפים 117(א) (6) ו- (14) לחוק מע"מ וכן 117 (ב) (1), (3), (5), (6) ו- (8) וסעיף 117(ב1) לחוק מע"מ	מעל 10 מיליון ₪ מע"מ - כמתואר בגזר- הדין.	60 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 60,000 ₪ לנאשם 500,000 100,000+ ₪ לנאשם עבר פלילי. הנאשמות שעדיין פעילות.	הנאשם הודה בפתח משפטו. גזר הדין ניתן בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. לנאשם עבר פלילי.
ת.פ. (ב"ש) 21974-07-13	ניכוי תשומות ללא מסמך בנסיבות מחמירות, פעולה במטרה שאחר ישתמש מתשלום מס	23.7 מיליון ₪ מע"מ	54 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 400,000 ₪. על החברות הנאשמות הוטלו קנסות כספיים המצטברים ל- 1,100,000 ₪	גזר הדין נתן תוקף להסדר טיעון בין הצדדים בו הגבילה עצמה המאשימה למאסר בפועל בן 56 חודשים.

ת.פ. 41203-02-13 מדינת ישראל נ' עאמר חרחש <u>ניתן ביום</u> <u>20.11.16</u>	עבירות מס הכנסה ומס ערך מוסף - השמטת הכנסה מדוחות, מסירת דוחות כוזבים בנסיבות מחמירות, מרמה ותחבולה, סיוע להתחמקות ממס , הפרת הוראה חוקית.	5.7 מיליון ₪ חוב מס.	6 שנות מאסר בפועל 10 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת "פשע" על חוק מע"מ פקודת מ"ה 5 חודשי מאסר ע"ת למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת "עוון" על חוק מע"מ פקודת מ"ה ₪ 750,000 קנס או שנת מאסר תמורתו.	המחדל לא הוסר לנאשם אין הרשעות קודמות
רע"פ 5064/14 רבחי נתשה נ' מדינת ישראל	עבירות על סעיף 117(ב) ו-117 (א) לחוק מס ערך מוסף	1.7 מיליון ₪ מס.	22 חודשי מאסר לריצוי בפועל 7 חודשי מאסר ע"ת שלא יעבור עבירות מסוג פשע 3 חודשי מאסר ע"ת שלא יעבור עבירות מסוג עוון ₪ 120,000 קנס ₪ 120,000 התחייבות	המערער הודה במיוחס לו. המחדלים לא הוסרו. למערער עבר פלילי.

לגישת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה ההולם את העבירות שביצע הנאשם 1, נע בין 9 ועד 13 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתיע ומשמעותי לתקופה מקסימלית של 3 שנים, התחייבות ל-3 שנים לשיקול דעת ביהמ"ש וקנס שנע בין 4 ועד 7 מיליון ₪.

כן לגישתה, מצב כלכלי קשה איננו יכול לשמש סיבה להתחשבות בנאשם או להימנעות מהטלת קנסות ניכרים, שכן הפגיעה בכיסו של עבריין המס נדרשת.

ב"כ המאשימה מבקשת לשיקול לחומרא את הנסיבות הבאות:

- אי נטילת אחריות למעשיו של הנאשם. יתרה מכך, הנאשם הטיל את האחריות על רשויות האכיפה, אשר לטענתו אינן מבינות את הענף, כך שהוא קורבן המערכת שמשלם את המחיר.

- **הנאשם 1 לא הסיר את המחדלים** לצורך ריפוי הנזק, דבר אשר נתפס כחלק מהבעת חרטה ונטילת אחריות.

- **הנאשם 1 לא שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק במהלך החקירה.**

בעניין זה הפנתה ב"כ המאשימה לת/230, לדבריו של הנאשם בחקירה, שם אמר לחוקרים בנוגע לשיטה "אתה לא יכול לדרוש ממני לספר לך, אתה יכול לבקש, אני יכול לענות בחיוב או בשלילה. כרגע אני עונה בשלילה". כן הפנתה ב"כ המאשימה לת/117, שם כשנשאל על ידי החוקר למה כוונתו בדבריו "חס וחלילה" בנוגע לחשבוניות המס הפיקטיביות, השיב הנאשם "חס וחלילה המשמעות היא חלילה וחס". בנוסף, בחקירתו ת/707 אמר הנאשם לחוקרים "שאלה יפה, עוד הוכחה לחוסר ההבנה שלכם", והוסיף "אני לא מבין למה אני צריך להתחרט על זה שאתה לא מבין דוגמא פשוטה ביותר".

לטענת ב"כ המאשימה זכותו של כל נאשם לנהל את משפטו כראות עיניו ולטעון לחפותו. אולם, במקרה הנדון אין מדובר בבחירת הנאשם לנהל המשפט אלא באותה התנהגות מתנשאת ומתחכמת כלפי החוקרים. התנהגות כזו בשלב החקירה מצביעה על היעדר שיתוף פעולה ולא מטעמים של כפירה גרידא אלא מתוך התחכמות וזלזול.

- **ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם בתחום המס.**

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא התיק דנן, שעה שהיה תלוי ועומד כנגדו כתב אישום בת"פ 4651-11-09, אשר ההליכים בו החלו בתאריך 4.11.09 וגזר הדין ניתן ביום 5.10.14.

לגישת ב"כ המאשימה מדובר בנאשם אשר בעזות מצח המשיך וביצע עבירות מס בתיק דנן, כשהליך משפטי מתנהל כנגדו באותו זמן ומבלי כל רתיעה וחשש.

לגישת ב"כ המאשימה, מדובר בנאשם נטול מעצורים אשר מורא החוק איננו לנגד עיניו, ואיננו בוחל בשום אמצעי להשגת טובת הנאה אשר חפץ בה. עוד מבקשת להוסיף כי יש להשית על הנאשם עונש מרתיע מלהמשיך ולבצע עבירות מס שכן ההלכה כפי שנקבעה בפסיקה כי בעבירות כלכליות השיקול בענישה מרתיעה הינו שלוחת מסר מרתיע לציבור אשר גובר על שיקולי הפרט ויש לתת העדפה לשיקולי גמול והרתעה.

עוד מבקשת ב"כ המאשימה להדגיש, כי הנאשם הורשע באישומים 1-4, מהם עולה כי ביצע 207 עבירות מס חמורות שנעברו בתדירות גבוהה, לאורך השנים 2011-2012, פרק זמן ארוך וממושך, עובדה היוצרת חומרה משל עצמה. ב"כ המאשימה הוסיפה כי מעשי המרמה פסקו עם מעצרו של הנאשם וספק אם היו פוסקים אלמלא מעצר זה.

בנסיבות האמורות, מבקשת ב"כ המאשימה להשית על הנאשם את רף הענישה הגבוה בתוך מתחם הענישה, במצטבר לכל עונש מאסר שהושת עליו בת"פ 4651-11-09 של בית משפט השלום בתל אביב - יפו, וכן קנס אשר יהא בו לבטא

חומרת המחדלים.

לעניין נאשמות 2-3, עתרה ב"כ המאשימה להטלת קנס לשיקול דעת ביהמ"ש, לאור העובדה כי אינן פעילות.

מנגד, טען ב"כ הנאשמים, כי הנאשם 1 יליד 1973, בן 43, נשוי ואב ל-9 ילדים וסב לנכד אחד. לטענת ב"כ הנאשם 1, אשתו של הנאשם 1 סובלת מבעיות רפואיות קשות בהיותה לוקה בלבה, אחד מילדיו של הנאשם 1 נמצא במסגרת של חינוך מיוחד בשל בעיות רפואיות שונות ובת נוספת שלו מטופלת תרופתית באופן קבוע.

ב"כ הנאשם 1 הוסיף וסקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, ובכלל זה: היותו בוגר תיכון מקצועי בעל 13 שנות לימוד במסגרת הפנימייתית "כפר בתיה", הוסמך כטכנאי חשמל, התגייס לצה"ל ושירת בסדיר ועוד שנתיים בקבע באיו"ש, לאחר שחרורו עבד כמדריך בפנימיית "כפר בתיה" במשך 6 שנים וסייע לאוכלוסיות מוחלשות- עולים חדשים, ובשנת 2003 החל לעבוד בתחום המסחר בדלק.

ב"כ הנאשם 1 חזר על טיעוניו, כפי שטען בסיכומי ההגנה, כי לכאורה מדובר בנאשם שהיה לו צי משאיות, ולגישתו סכום החשבוניות אינו משקף את הנזק לקופת המדינה, שכן לטענתו מדובר בחשבוניות מנופחות. עוד טען ב"כ הנאשם 1 כי הנאשם 1 לא יזם את אותה תכנית עבריינית אלא אחרים והפנה לסימו גבאי ואיתן מלכה. כן חזר על טענותיו, כאמור בסיכומי ההגנה, כי היה על המדינה לפעול מהר כנגד יוסי סוויסה, והפנה לגזר הדין בו הושתו על איתן מלכה 54 חודשי מאסר, כשלגישתו יש לפעול בדרך של עקרון אחדות הענישה. ב"כ הנאשמים אבחנו את פסקי דין שניתנו בעניינם של מונדר בדיר, אוסקר, יניב קרנש ובראנס, והציג פסיקה מקלה, את פסקי הדין בעניינם של מאיר פיסו, ליטן ואדלר.

ב"כ הנאשם 1 ביקש לקחת בחשבון כי הנאשם היה עצור במשך כשנה ותחת איזוק אלקטרוני במשך 23 חודשים ושחרר בתנאים מגבילים במשך 12 חודשים נוספים.

ב"כ הנאשם 1 הפנה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והציג תדפיס רשימת חייב בהוצל"פ.

בנסיבות האמורות, עתר ב"כ הנאשם 1 להסתפק בתקופות ימי מעצרו של הנאשם 1.

במסגרת הטיעונים לעונש, עלה הנאשם 1 על דוכן העדים וביקש את רחמי ביהמ"ש.

הנאשם הביע חרטה על כל מה שקרה ועל הנזק שנגרם למדינה, מבלי להיכנס לתיק ובהינתן שביהמ"ש קבע את שקבע.

הנאשם 1 הפנה למצבו הכלכלי וטען כי בשל כך לא ניתן היה לצפות ממנו להסיר את המחדלים.

הנאשם הפנה להסדר בת"פ 4651-11-09 וטען כי הגיע להסדר רק לאחר שהובטח לו על ידי עוה"ד שלו שלא יישב בכלא.

כמו כן הפנה הנאשם להרשעתו בת"פ 2475-07-14 וביקש להתחשב בתקופת מעצרו ובתקופה שבה שהה באיזוק אלקטרוני.

מתחם הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע כי מלאכת גזירת עונשו של נאשם נעשית בהתאם לתיקון 113, שעניינו הבניית שיקול הדעת שיפוטי בענישה, אשר נועד "לכוון את שיקול דעתו של השופט כגזירת הדין ולצמצם את פערי הענישה מקום שאינם מוצדקים, אך זאת תוך הותרת שיקול דעת בידיו בקביעת העונש הסופי" [הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, התשס"ו - 2006, ה"ח הממשלה 241].

בע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13) (להלן: עניין סעד), עמד כב' השופט סולברג, בהרחבה, על המנגנון הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין לגזירת עונשו של נאשם:

"בתיקון 113 קבע המחוקק מנגנון תלת-שלבי לגזירת העונש. בשלב הראשון - המקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן). כאן המקום לציין כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בעת קביעת מתחם הענישה (כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין), והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הנבחנות בגזירת העונש (כמפורט בסעיף 40 יא לחוק העונשין) אינן רשימה סגורה, ואין בנסיבות שציין המחוקק ופרטן במפורש, כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות (סעיף 40יב לחוק העונשין)".

ובהמשך:

"לסוף החלק הכללי נציין כי תיקון 113 קבע גם חובת הנמקה באשר לארבע מן התחנות בדרך לגזירת עונשו של נאשם: קביעת מתחם העונש ההולם; גזירת העונש המתאים; חריגה ממתחם העונש ההולם בשל אחד משני החריגים; והתייחסות לגזירת הדין של נאשם שהורשע בכמה עבירות בכמה אירועים."

כפי שצוין לעיל, מלאכת גזירת העונש בנויה ממספר נדבכים:

באשר לנדבך הראשון - בחינה האם העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. אם מדובר בכמה אירועים, יש לקבוע עונש הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש הולם לכל אירוע בנפרד או עונש כולל לאירועים כולם, בהתאם לקבוע בסעיף 40 יג(ב) לחוק העונשין, שזו לשונו:

"40 יג.

(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 ג (א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.
(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 ג (א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם."

באשר לנדבך השני - קביעת מתחם ענישה ראוי, לפי סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, זאת בהתאם לעיקרון ההלימה, המביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם. על מנת ליישם עיקרון מנחה זה, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יובהר כי בשלב זה, רק השיקולים הקשורים בעבירה משוקללים בקביעת מתחם הענישה.

בעניין סעד, בית המשפט העליון סקר כך את אמות המידה לקביעת מתחם ענישה:

"(א) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. קרי, חומרת העבירה (דברי ההסבר, בעמוד 447).

(ב) מדיניות הענישה הנהוגת.

(ג) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט: בבואו לבחון את הנסיבות המפורטות להלן, יתחשב בית המשפט "בהתקיימות... ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם" (סעיף 40 ט(א) לחוק העונשין). הנסיבות המפורטות שם הן מגוונות. יש שבכוחן להשפיע לקולא או לחומרה; יש שלקולא בלבד; ויש שלחומרה בלבד (סעיף 40 ט(ב) לחוק העונשין). הנסיבות שבכוחן להשפיע לקולא

עמוד 20

או לחומרה הן (לפי ספרורן שם): (1) התכנון שקדם לביצוע העבירה; (2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; (3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה; (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. הנסיבות שבכוחן להשפיע לקולא בלבד הן: (6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו; (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה; (8) מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה; (9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1. הנסיבות שבכוחן להשפיע לחומרה בלבד הן: (10) האכזריות, האלימות וההתעללות של נאשם בנפגע העבירה או ניצולו; (11) הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של האשם או של יחסיו עם נפגע העבירה."

באשר לנדבך השלישי - גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע, כאשר בית המשפט רשאי להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהתקיימו והוא סבור שיש לתת להן משקל. בעניין **סעד** התייחס בית המשפט לנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא' לחוק העונשין:

"אלה הן הנסיבות: (1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; (2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם; (3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; (4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; (5) מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; (6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו; (7) התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומו לחברה; (8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; (9) התנהגות רשויות אכיפת החוק; (10) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; (11) עברו הפלילי של הנאשם או העדרו."

בסעיפים 40 ד (א) לחוק העונשין ו- 40 ח לחוק העונשין נקבעו שני חריגים שבהתקיים אחד מהם, מוסמך בית המשפט לקבוע עונש החורג ממתחם הענישה.

בעניין **סעד** ישנה התייחסות לכך:

"ככלל יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה, אשר נועד כאמור להגשים את עקרון ההלימות. ברם, בית המשפט מוסמך לקבוע עונש החורג ממתחם הענישה, במידה והתקיים אחד משני חריגים: האחד הוא חריג לקולה, אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 40ד(א) לחוק העונשין); והשני הוא חריג לחומרה, אם "מצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור" (סעיף 40ה לחוק העונשין). שני שיקולים נוספים שבית המשפט רשאי להתחשב בהם בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם הם הרתעה אישית והרתעת הרבים (סעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין). אולם, בשונה משני השיקולים הראשונים שצוינו

לעיל (שיקום והגנה על שלום הציבור), בגינם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה, הרי שבית המשפט איננו מוסמך לחרוג ממתחם הענישה בשל שיקולי הרתעה...".

בהתאם לתיקון 113 ולקביעותיו של בית המשפט העליון בנוגע לתיקון, אפנה לקבוע את עונשם של הנאשמים.

קביעת מתחם הענישה

שלב מקדמי - ריבוי עבירות

הנאשם 1 והנאשמת 2- חברת שוי, הורשעו בשורה של עבירות כדלהלן:

ב-128 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן ניכו מס תשומות מבלי שיש בידיהם מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק.

ב-128 עבירות על סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, לפיהן הכינו, ניהלו או נתנו הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, בנסיבות מחמירות.

ב-128 עבירות על סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן השתמשו בכל מרמה ותחבולה או שהרשו לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, בנסיבות מחמירות.

ב-128 עבירות על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, לפיהן הכין או קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

ב-189 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, לפיהן השתמש בכל מרמה, עורמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

ב-61 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמש מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות.

הנאשם 1 והנאשמת 3- חברת עין כל האושר, הורשעו בשורה של עבירות כדלהלן:

ב-18 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות, כאמור בסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, לפיהן ניכה הנאשם מס תשומות מבלי שיש בידיו מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק.

ב-18 עבירות על סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, לפיהן הכין, ניהל או הרשה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, וזאת בנסיבות מחמירות.

ב-18 עבירות על סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק, לפיהן השתמש בכל

מרמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

בעבירה על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, לפיה הכין או קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

ב- 18 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, לפיהן השתמש בכל מרמה, עורמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

בטרם אפנה לקבוע את מתחם הענישה ההולם, יש להכריע תחילה אם עבירות אלה מהוות "אירוע אחד" או "מספר" אירועים נפרדים, בהתאם להוראת סעיף 40 יג' לחוק העונשין, שעניינו ריבוי עבירות, וזה לשונו:

"(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.
(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.
(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת". (ההדגשות שלי - א.מ.).

בהוראה הנזכרת דובר במונח של "אירוע". ככל שנאשם הורשע במספר עבירות העשויות להיחשב כאירוע אחד, אזי על בית המשפט לקבוע מתחם עונש אחד לאירוע הכולל. אולם, אם העבירות עשויות להיחשב כאירועים נפרדים, אזי על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע. עם זאת, לאחר קביעת העונש ההולם לכל אירוע, רשאי בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין עונש כולל.

יצוין כי תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע" ולא ניתנו תסמינים משפטיים לאבחנה בין תרחיש עובדתי שיוגדר כ"אירוע" אחד, לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים".

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: הלכת ג'אבר) נקבע, בדעת רוב, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת יחשבו לאירוע אחד:

"נקודת המוצא לפרשנותו של המונח "אירוע" צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחימת גבולותיו של ה"אירוע". ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של

דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל, קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)" (פסקה 5 לחוות דעתה של השופטת ברק-ארז) (ההדגשות שלי - א.מ.).

בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015) (להלן: עניין דלאל) התייחס בית המשפט העליון להלכת ג'אבר, תוך שקבע מבחני עזר ליישום "מבחן הקשר הדוק", וכך נקבע:

"כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבות העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או אתהימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו" (ההדגשות שלי - א.מ.).

בחינת הנסיבות העובדתיות בתיק דנן מצביעה על קיומו של קשר הדוק בין העבירות ואלו בהחלט יכולות להיחשב כאירוע "אחד" בעניינו של הנאשם 1 ובעניינו של הנאשמות הנוספות- חברת שוי וחברת עין כל האושר. ביצוע העבירות על ידי נאשם 1 ועל ידי הנאשמות הנוספות- חברת שוי וחברת עין כל האושר, היה חלק מאותה תוכנית עבריינית של הנאשם 1 להתחמק מתשלום מס. המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן התאפיינו בשיטתיות ובסמיכות זמנים על אף שנמשכו כשנתיים ימים.

ניתן לומר, כי חרף התפרשותם של מעשי העבירות על פני כשנתיים, הם קשורים כולם לאותה פרשייה, כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן.

הניסיון השיפוטי מלמד, כי עבירות אלה שלובות האחת בשניה, ועל כן נכון וראוי לראות בעבירות כולן משום אירוע אחד כולל.

נוכח האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי נכון יהיה לראות בעבירות בגין הורשעו הנאשמים כאירוע אחד, במובן סעיף 40ג לחוק העונשין.

עתה יש לקבוע מתחם ענישה הולם בנסיבות "האירוע", כאשר בקביעת המתחם ראוי לתת ביטוי לחלקו היחסי של כל נאשם בביצוע העבירות.

בהקשר זה, צריך גם לומר, כי הנאשם 1, מעצם תפקידו כבעליהן ומנהלן של הנאשמות 2 ו-3- חברת שוי וחברת עין כל האושר, הוא שנתן ידו לשימוש שנעשה בנאשמות לביצוע המעשים.

קביעת מתחם העונש ההולם

אפנה עתה לבחינת השיקולים המנחים, כמתחייב וכמפורט בסעיף 40 ג' לחוק העונשין.

השיקול הראשון אשר יש להתחשב בו בקביעת מתחם ענישה הינו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. בעבירות כלכליות, ובעבירות מס בפרט, הפגיעה הישירה היא בקופה הציבורית והפגיעה העקיפה היא בכיסו של כל אזרח. עבירות אלה חותרות תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס ופוגעות באמון הציבור במערכת אכיפת החוק (ראה רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) (להלן: עניין **אודיז**)).

באשר לחומרת המעשים ונסיבותיהם, בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתה הרבה של עבריינות כלכלית ועל פגיעתה הקשה במשק ובכלל הציבור, על אחת כמה וכמה ביחס לעבירות מס בהן גלום רכיב מרמה ואשר תכליתן העיקרית הינה התחמקות מתשלום מס. ברי, כי החומרה מתעצמת, מקום בו אלו מבוצעות באופן שיטתי ועל פני תקופה ממושכת ונוכח היקף המס שהועלם, כמו במקרה דנן.

ברע"פ 4584/15 **משארה נ' מדינת ישראל** (6.7.15) התייחס השופט א. שהם לחומרה המיוחדת של עבירות אלה, בקבעו כך:

"ועוד יש להזכיר, בהקשר לכך, כי עבירות כלכליות, ובכללן עבירות המס, טומנות בחובן חומרה מיוחדת, המצדיקה ענישה מרתיעה במסגרתה מוקנה משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם: כשעסקינן בעבירות מס ככלל, נפסק לא אחת, שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף אם אינם מאיינים אותן, נוכח פגיעתה הקשה של עבריינות המס במשק, בכלכלה, במגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המסים, ואף בשל הקושי הרב שבחשיפתה, יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה" (רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010); ראו גם עניין פלוני; ראו גם: רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013))."

עוד אפנה בעניין זה לרע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** פ"ד נח(4) 381, 384 (2004):

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה

ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור".

אוסף כי, חומרה יתרה נודעת לעבירות מס כאשר הן כרוכות בפעילות שיטתית הנמשכת על פני תקופה ארוכה, המלווה בתכנון ובתחכום, וכאשר כתוצאה ממנה מועלמים כספי ציבור בהיקפים גדולים, כפי שהיה במקרה שלפנינו.

בע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3) 721, 727 (2004), נקבע בהתייחס לחומרתן של עבירות המס:

"עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה, ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה מן הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית-המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה, לא ייתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית".

בדומה לכך נאמרו הדברים ברע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013):

"יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח. על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

החומרה הרבה בעבירות אלה באה לידי ביטוי בענישה של המורשעים בהן, ולא אחת נמצא, כי אלו נשלחו לריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

בהקשר זה, אזכיר את דבריו של כבוד השופט א' רובינשטיין ברע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, פסקה יא' (3.11.2010):

"יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, 'חסר הפנים' כביכול- במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע 'כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פיסקליות' (ע"פ 4097/90, בורסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבון] מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת- אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה".

ברי, כי צריך להתקיים מדרג חומרה בעבירות כלכליות, כאשר כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, וכך נקבע בעניין אודיז:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן

הישירה בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתיתן תחת ערך השוויון
בנשיאת נטל המס...לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את
דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו
האישיות של הנאשם.. עוד נקבע כי בגין עבירות אלו אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש
מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת
עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי. (שם, פסקה 7. ראו גם רע"פ 674/13 ליטווק נ'
מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.1.2013); רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל [פורסם
בנבו](3.11.2010)).

לא מיותר לציין בהקשר זה, כי הקלות הבלתי נתפסת בביצוע העבירות, יחד עם הקושי הרב בחשיפתן, הן כשלעצמן
מצדיקות ענישה קשה ותקיפה, במיוחד נוכח שכיחותה ההולכת וגוברת של עבריינות מס זו.

יצוין בנוסף, כי על פי הפרקטיקה המשפטית הנוהגת, ככלל, עבירות אלה מצדיקות, לצד עונש מאסר לריצוי בפועל, גם
הטלת קנסות כספיים משמעותיים (ראו רע"פ 74/13 חלידו נ' מדינת ישראל (17.3.2013)).

השיקול השני בקביעת מתחם ענישה הינו מדיניות ענישה נהוגת. מעיין בפסיקת בתי המשפט עולה כי בעבירות כלכליות
המגמה היא להחמיר בענישה נוכח חומרת העבירות, הנזק שהן מסיבות לאוצר המדינה, קלות ביצוען, והקושי בחשיפתן.

להלן, מספר פסקי דין בהם נבחנה רמת הענישה בעבירות מס:

בת"פ (מחוזי ב"ש) 19755-07-12 **מדינת ישראל נ' קנרש** (25.10.16), אישר בית המשפט המחוזי הסדר טיעון בין
הצדדים, לפיו הנאשם יניב קרנש הודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בעבירות של הלבנת הון,
בעבירות רבות של הוצאת חשבוניות מס במטרה להתחמק מתשלום מס, זאת בנסיבות מחמירות, בעבירות רבות של
ניכוי תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות וכן בעבירות של ניהול ספרים כוזבים,
פעולות במרמה במטרה להתחמק מתשלום מס, לצד עבירות של הוצאת חשבוניות במטרה לאפשר לאחר להתחמק
מתשלום מס, כל אלו בנסיבות מחמירות. במסגרת הסדר הטיעון נדון הנאשם למאסר בפועל בן 10 שנים, תוך הפעלת
מאסרים מותנים בני 8 חודשים ו-6 חודשים בחופף, מאסר מותנה בן 36 חודשים, קנס כספי בסכום של ₪ 600,000
ואף ניתן צו לחילוט סך של ₪ 10,000,000 מתוך רכוש הנאשם אשר נתפס.

ברע"פ 7637/14 **בראנס נ' מדינת ישראל** (24.2.15), נדון הנאשם בגין שורת עבירות של סחר בהיקפים נרחבים
בחשבוניות פיקטיביות וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים, במטרה להתחמק או לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס
בהיקפים של מאות מיליוני שקלים. בית משפט השלום גזר את דינו ל-11 שנות מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן
6 חודשים במצטבר וקנס בסך ₪ 5,000,000. במסגרת ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, הופחתה הענישה
ב-18 חודשי מאסר, הופעל המאסר המותנה בן ששת החודשים בחופף והקנס נותר בעינו. בית משפט העליון דחה
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי והותיר את פסיקתו של בית המשפט המחוזי על כנו.

ברע"פ 7759/14 **שבת נ' מדינת ישראל** (18.12.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שנגזרו עליו 6 וחצי שנות מאסר בקשר למעורבותו בעבירות של סחר בחשבוניות פיקטיביות, כשסכומי המע"מ הכוללים עמדו על כ- 20 מיליון ₪ וסכומי השמטת ההכנסה על 93 מיליון ₪. יצוין כי במסגרת גזר הדין קבע בית המשפט לפרשות שונות מתחמי ענישה נפרדים, שתחתיתם נעה בין 36 ועד 54 חודשי מאסר ותקרתם בין 60 לבין 78 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי ציין כי לא נפלה טעות בדרך שבה נגזר דינו של הנאשם, אך התוצאה נוטה במידת מה לחומרה יתרה. לפיכך, הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של הנאשם והעמידו על 6 וחצי שנים לריצוי בפועל.

ברע"פ 802/12 **לוי נ' מדינת ישראל** (10.6.13), נדון הנאשם מנחם חיים וחברת 'יגעת ומצאת' בגין עבירות של אי ניהול פנקסי חשבון כדן ובעבירה של הסתרת או השמדת פנקסים במטרה להתחמק ממס. יתר הנאשמים זוכו מהעבירות. המאשימה ערערה לבית המשפט המחוזי בתל אביב בגין הזיכוי ומנחם חיים ערער על הרשעתו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הרשעתו, קיבל את ערעור המדינה והרשיע את יתר הנאשמים. בית המשפט המחוזי החזיר את התיק לבית משפט השלום לשם טיעונים לעונש וגזירת הדין. מנחם חיים נדון למאסר בפועל בן 62 חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך 80,000 ₪. לוי נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של הנאשמים, אשר נסובה הן על הרשעת הנאשמים והן על חומרת העונש, והותיר את גזר הדין על כנו.

ברע"פ 5783/12 **גלם נגד מדינת ישראל** (11.9.14), נידונה שורה של עבירות מס, לרבות ניכוי מע"מ תשומות כנגד חשבוניות פיקטיביות והשתמטות מהעברת סכום של 52,376,479 ₪ לרשויות מע"מ, סכום המהווה רכוש אסור כמשמעותו בחוק איסור הלבנת הון. כמו כן, דובר באותו מקרה על השמטת הכנסה בסכום של 306,100,435 ₪, על אי ניכוי במקור של כספים בהיקף של 6,451,958 ₪ ועל הלבנת הרכוש האסור בדרכים שונות, כאשר סכום העולה על 5 מיליון ₪ הועבר על ידי הסבת שיקים אותם קיבלה כביכול המערערת 2 מספקים שונים לחשבון בנק בעזה, שזהות בעליו אינה ידועה למאשימה. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, מפי כב' השופט נתן זלוצ'ובר, והושתו עליו 10 שנות מאסר לריצוי בפועל, 2 מאסרים מותנים וקנס בסך 5 מיליון ₪ או שנתיים מאסר תמורתו. הערעור נסב על הכרעת הדין וגזר הדין. בית המשפט העליון דחה את הערעור בנוגע להכרעת הדין וגזר הדין, על כל חלקיו.

ברע"פ 4791/08 **כהן נ' מדינת ישראל** (9.2.09), בגין שורת עבירות מס, לרבות ניכוי מע"מ תשומות כנגד חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ-36 מיליון ₪, בהן הורשע על פי הודאתו, הושתו על הנאשם בבית משפט השלום 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 12 חודשים וקנס בסך 200,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של הנאשם ל-30 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 400,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם, בכך שהעמיד את עונש המאסר על 20 חודשי מאסר בפועל. לצד האמור, אמר בית המשפט העליון כי בדין התערב בית המשפט המחוזי בגזר דינו של בית משפט השלום והחמיר בעונשו של הנאשם, אך הוסיף כי קיבל את הערעור בחלקו רק לאור נסיבות מקלות ולאור הכלל שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם.

ברע"פ 254/06 **קעדאן נ' מדינת ישראל** (20.6.06), בגין שורת עבירות מס, לרבות 58 עבירות של הפצת חשבוניות מס פיקטיביות בנסיבות מחמירות, בהן הורשע על פי הודאתו, כשהמס הנובע מעבירות אלה עמד על סכום של למעלה

מ-6.3 מיליון ₪, הושתו על הנאשם בבית משפט השלום 42 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 450,000 ₪. בערעור לבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו של הנאשם והועמד על 54 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 4261/13 **נמני נ' מדינת ישראל** (18.6.13), נידון הנאשם בגין שלושה תיקים בהם הורשע על פי הודאתו בעבירות מס בהיקפים גדולים, אותן ביצע על פני תקופה של כשש שנים, כאשר המס הנובע מהן עומד על כ-11 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 4 ל-6 שנות מאסר, והשית על הנאשם 4.5 שנות מאסר וקנס בסך של 500,000 ₪. במסגרת ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש וערעור המדינה על קולת העונש, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה וקבע כי המתחם חורג ממדיניות הענישה הראויה והעלה את המתחם ל-5 עד 7 שנות מאסר, תוך שהוא מעמיד את עונשו של הנאשם על 5.5 שנות מאסר. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון מצד הנאשם נדחתה.

ברע"פ 10736/04 **כהן נ' מדינת ישראל** (26.9.06), הורשעו הנאשמים לאחר ניהול הוכחות בשורת עבירות מס בשתי פרשות בהיקף של מאות מיליוני שקלים: האחת עסקה בהימנעות מתשלום בלו בגין דלקים שמשכו מבתי זיקוק והשניה עסקה בשימוש בחשבוניות פיקטיביות. הנאשם-ז'ק כהן נדון ל-12 שנות מאסר בפועל, 3 שנות מאסר מותנה וקנס בסך 5,000,000 ₪. הנאשם-מרדכי כהן נדון ל-5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה בן 2 שנים וקנס בסך 1,500,000 ₪. ערעור מטעם הנאשמים לבית המשפט העליון נדחה.

ברע"פ (מחוזי ת"א) 23079-09-15 **מור נ' מדינת ישראל** (21.12.16), נידון עניינם של נאשמים שהורשעו בעקבות הפצת 300 חשבוניות פיקטיביות בסכום של כ-86 מיליון ₪, על פני תקופה בת 6 שנים בשלוש חברות, כשהנאשמים קיבלו את המע"מ ועמלה, וכן בניכוי מס תשומות שלא כדין, כשסכומי המע"מ לגביהם נעברו העבירות עומדים על 21 מיליון ₪ ולצד זאת נעברו עבירות על פקודת מס הכנסה בקשר לסכום הכולל. כמו כן, נעברו עבירות נוספות, לרבות סחיטה באיומים ושיבוש מהלכי משפט, שבהקשרן נקבע מתחם ענישה נפרד. בערכאה הראשונה נקבע מתחם ענישה לעבירות המס בכללותן שנע בין 5 ל-9 שנות מאסר לעברין העיקרי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל-7.5 שנות מאסר. לעניין מתחם הקנס, נקבע מתחם הנע בין 2 - 4 מיליון ₪, ובית המשפט המחוזי התערב לקולא וקבע מתחם הנע בין 1 - 3 מיליון ₪.

ברע"פ 3336/12 **רבי נ' מדינת ישראל** (18.7.13), נידון עניינו של מנהל ובעל מניות בחברה פרטית שביצע, על בסיס פעילותה של החברה, מאות פעולות של מרמה ועבירות מס. הוא והחברה זיפו 463 חשבוניות מס באופן המראה לכאורה שספקים שונים סיפקו להם סחורות. המערער חתם על החשבוניות בשם אותם ספקים במרמה שתכליתה הייתה שהחתימה תיראה כחתימה של אותם ספקים. ההיקף הכספי של החשבוניות מסתכם ב-46 מיליון ₪. באותו הקשר הוציאו המערער והחברה 132 שיקים לפקודת הספקים באופן המשקף לכאורה תשלום תמורה בגין אספקת הסחורה שבגינה הוצאו החשבוניות. המערער חתם בשם הספקים שהיו המוטבים של אותם שיקים חתימות היסב, בלי רשות מן המוטבים, ופדה את השיקים או העביר אותם לגורמים אחרים. פעילות הזיוף נעשתה מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס הכנסה, וכדי לקבל במרמה החזר מס תשומות. בתקופה האמורה ערכו המערער והחברה בספרי החברה ובדו"חות למס הכנסה רישומים כוזבים, בכך שהציגו את החשבוניות המזויפות. כך, שיקפו המערער והחברה הוצאה שלא הייתה

ולא נבראה לשם ייצור הכנסה, כשהרישומים הכוזבים הם בהיקף של כ-57 מיליון ₪. המערער והחברה ניכו גם מע"מ מבלי שהיו בידיהם חשבוניות מס, או תוך שימוש בחשבוניות מס מזויפות, בהיקף כולל של כ-11 מיליון ₪. החשבוניות המזויפות והדיווחים הכוזבים הוליכו את רשויות המס להתיר למערער ולחברה לנכות הוצאות בגין רכישות מלאי סחורה שלא היו ולא נבראו וכן לנכות מס תשומות בגין תשומות שלא היו ולא נבראו. בדרך זו קיבלו המערער והחברה במרמה ניכוי הוצאות בהיקף של 15 מיליון ₪.

בתיק נוסף שצירף הנאשם, הורשע הנאשם בכך שניכה יחד עם אחרים מס תשומות באמצעות 187 חשבוניות מס פיקטיביות בהיקף כולל של כ-32 מיליון ₪, שהמס בגין הוא כ-5.8 מיליון ₪. המערער ושותפיו השתמשו בחברות כדי להתחמק מתשלום מס באמצעות ניכוי מס תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות, בהפצת חשבוניות פיקטיביות באמצעות חברה לחברה אחרת ובהפצה לגורמים אחרים בדרך ששיקפה עסקאות שלא היו ולא נבראו. פעולות המרמה הללו הניבו לנאשם ולשותפיו התחמקות מתשלום מס בהיקף כולל של 6.6 מיליון ₪.

הנאשם נידון ל-10 שנות מאסר, 8 מתוכן בפועל והיתרה על תנאי, וכן לקנס של מיליון ₪ או שנת מאסר תמורתו. בית המשפט העליון קבע כי בשים לב להיקף העבירות וחובותיהן, העונש הולם. עם זאת, הוחלט לקצר את המאסר בפועל בשנה אחת בשל נסיבותיו המיוחדות של התיק.

השיקול השלישי עניינו בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בסעיף 40 ט' לחוק מפורטות הנסיבות אשר בית המשפט רשאי להתחשב בהן, ככל שנראה כי אלה משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל מידת אשמו של הנאשם.

במקרה דנן, יש להתייחס לנסיבות הבאות כמחמירות את מעשה העבירה ואשמתו של הנאשם: התכנון שקדם לביצוע העבירה, ובחלק מהמקרים סייע לאחר להתחמק מתשלום מס, וכן מידת השפעתו הרבה והמכרעת על הנאשמות, שהרי מדובר, כאמור, בחברות אשר בבעלותו ובניהולו ובאמצעותן בוצעו העבירות, הנזק שנגרם מביצוע העבירות - המדובר בהיקף של 783,452,168 מיליון ₪ וסכום המס שנגרע מהקופה הציבורית עומד על 110,261,465 מיליון ₪ והינו סכום משמעותי ורב.

הניסיון לאבחן את פסקי הדין שניתנו בעניינם של האחרים לנשוא תיק זה, אינו בר השוואה לנוכח היקף השימוש בחשבוניות הפיקטיביות וסכום העלמות המס בתיק דנן ביחס לתיקים האחרים, מה עוד שבפסקי הדין האחרים הצדדים הגיעו להסדר באשר לעונש, מה שלא נעשה בתיק דנן.

את בקשת הנאשם לפעול בדרך של עקרון אחידות הענישה ולהתחשב בכך שהושת על איתן מלכה 54 חודשי מאסר בפועל, דבר שלכאורה יש להקיש ממנו על המקרה דנן, אני דוחה על מכל וכל. כאמור, במקרה של אותו נאשם, איתן מלכה, הצדדים הגיעו להסדר, לאחר הליך גישור שיפוטי, מה עוד שהאישומים בהם הודה איתן מלכה במסגרת ההסדר, מתייחסים לאישומים 1 ו-2 בכתב אישום דנן.

באשר לפסיקה המקלה שהגיש ב"כ הנאשמים:

בע"פ 3077/11 **דדוש נ' מדינת ישראל** (28.3.12), דובר על היקף מס נמוך מזה שמיוחס לנאשם בתיק דנן, ומה גם ששם הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, דבר שלא מתקיים בתיק דנן.

בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.15), הורשע המערער על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בו יוחסו לו שני אישומים של עבירת סחיטה באיומים, דבר שלא מתקיים בתיק דנן.

בעפ"ג (מחוזי תל-אביב יפו) 51807-12-15 **רשות המיסים- מע"מ היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' ליטן** (9.3.16), התקבל ערעור המדינה על גזר דין שניתן בתיקים פלייליים 3868-06-10 ו-13977-07-12, אך שם דובר על הסדר טיעון בהתייחס למתחם ענישה שהוסכם בין הצדדים, ולא בכדי קבעה ערכאת הערעור "**כי גם תקופת המאסר שהוטלה על ידינו נוטה חסד עם המשיב ומשקללת את מצבו הנפשי, את הסדר הטיעון ואת היותו ערכאת ערעור**".

כאמור, במקרה דנן, אין המדובר בהסדר ולא נידון מצבו הנפשי של הנאשם, ולכן אין כל רלבנטיות למקרה דנן.

בת"פ (מחוזי חי') 55365-03-12 **מדינת ישראל נ' פיסו** (24.3.14), נגזר דינו של נאשם 1, במסגרת הסדר, ל- 20 חודשי מאסר בפועל ולנאשם 2 40 חודשי מאסר בפועל, כאשר במקרה דנן מדובר בניהול הוכחות ובעבירות חמורות ובהיקף העלמות מס בסכום עתק ואין להשוות בין המקרה דנן להסדר שהוסכם בין הצדדים בתיק האמור.

בע"פ 7768/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (20.4.16), הורשע הנאשם בעבירות של גניבה ומעשה סדום לעונש של 40 חודשי מאסר ונקבע כי לא היה מקום להתערבות בהחלטה שלא לנכות את הימים שבהם שהה המערער בפיקוח אלקטרוני מתקופת מאסרו.

בטיעונים לעונש חזר ב"כ הנאשם על הטיעונים, כפי שמסר בסיכומיו בטרם מתן הכרעת הדין, כי לנאשם היה צי משאיות וכי סכום החשבוניות אינו משקף את הנזק לקופת המדינה, שכן לגישתו מדובר בחשבוניות מנופחות.

אני דוחה טענות אלו.

בהכרעת הדין קבעתי כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות אשר מאחוריהן לא בוצעה כל עסקה, וכל המטרה היתה להתחמק מתשלום מס.

אותו הדין לעניין התוכנית העבריינית, בסיכומיו התייחס הסנגור אל הדברים בלשון אחרת ומסר כי מדובר בקנוניה שלכאורה בוצעה נגד הנאשם, אך גם טענה זו דחיתי בהכרעת הדין.

וכן ביקש הסנגור להתחשב בכך שפנו אל הנאשם שימש עד מדינה, טענה שדחיתי בהכרעת הדין, מכיוון שהנאשם, מטעמים השמורים עמו, לא הביא עדים שיתמכו בטענה זו.

בנוגע לטענתו כי הוצע לו לשמש עד מדינה, ציין הנאשם 1:

"הציעו לי לפחות 12 פעמים, ז"א 12 ימים להיות עד מדינה בפרשיה ובכך לצאת מהתיק... בהתחלה הציע החוקר אלעד קשני, אחר כך הכניס דמות רצינית שהזדהה כאחראי על כל המודיעין במע"מ, בחור גבוה שבמשך 3 ימים היה מוריד למרתף, ומשכנע שכדאי לי, שאגיד שנסחטתי והכריחו אותי. סירבתי כי לא אציל את העור שלי ואגרום לאחרים נזקים. לא היה ולא נברא. הוא בא עוד פעם ועוד פעם, אחר כך הצטרף החוקר צמח, הייתה שם רכבת והוא אמר הרכבת שלך צריכה לעבור אחר כך נכנסנו דנינו, נחמני שהסבירו שזה הטופ של הטופ. הם ביקשו שאגיד שהגבאים סחטו אותי והוצאתי חשבוניות פיקטיביות ואהיה עד מדינה" (ראו פרוטוקול מיום 8.3.16, עמוד 1379, שורה 31-32; עמוד 1380, שורה 1-8).

בדברים אלה, ניכרים מאמציו של הנאשם 1 לשוות לדבריו אמינות, שכן לכאורה הוצע לו להיות עד מדינה בכדי להפיל את האחרים והוא עמד "נחרצות" בכדי לא לקבל את ההצעה.

גרסה זו מעוררת קשיים נוכח הראיות המצויות בתיק, שכן אין כל תיעוד המאמת את דברי הנאשם. הנאשם מטעמים השמורים עמו לא מצא לנכון לזמן מי מגורמי החקירה, על מנת שיאמתו את טענותיו. על כן, סבורני כי גרסה זו מעוררת קשיים של ממש וזאת נוכח הראיות שנמצאו בתיק, ובכלל זה: הודאתו בדבר הימצאות החשבוניות הפיקטיביות בהנהלת החשבונות של שוי ועין כל האושר (ראה הכרעת הדין מיום 28.11.16, עמ' 98, שורות 21-32; עמ' 99, שורות 1-12).

לעניין התוכנית העבריינית, שבסיכומיה טענה ההגנה כי היא בגדר קנוניה פלילית ובטיעונים לעונש שונתה הכותרת לתוכנית עבריינית אותה רקחו סימו, איתן ועד המדינה, הרי שזו נדחתה בהכרעת הדין. **כאמור, דחיתי טענה זו, שכן אין לה כל בסיס במארג חומר הראיות ובדברי הנאשם עצמו.**

ההגנה, בסיכומיה, טענה כי אין חולק כי החשבוניות והקבלות שאיתן מסר לנאשם נמסרו והודפסו על ידי עד המדינה בביתו ונמסרו לאיתן (ראו סיכומי ההגנה, עמוד 239, פסקה אחרונה). אלא שההגנה מטעמים השמורים עמה נתנה הסבר כי לכאורה הנאשם לא ידע על כך, וכי לכאורה מדובר בקנוניה, כאמור לעיל.

כאמור, סבורני כי טענה זו, אין לה במה להיאחז. המדובר בניהול חשבוניות פיקטיביות במשך שנתיים. בחקירתו, הנאשם מסר כי מצא את עצמו מופתע כאשר לכאורה הוברר לו במסגרת העימות עם עד המדינה כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות. אוסיף כי העימות נערך ביום 13.2.13, כאשר הנאשם 1 נחקר ביום 15.2.13 (ת/1241) ושמר על זכות השתיקה, שב ונחקר ביום 17.2.13 (ת/1242) ושוב שמר על זכות השתיקה ושוב שב ונחקר ביום 19.2.13 (ת/1377) ושב ושמר על זכות השתיקה.

עוד אוסיף, כי טענת הנאשם 1, לפיה מצא את עצמו "מופתע", כאשר במשך שנתיים עבד לכאורה מול איתן מלכה, הודה כי לא ניהל ספרי הנהלת חשבונות כדין, אין תיעוד באשר לתשלום מזומנים והובלות, ואף בהמשך הודה כי פעל שלא כדין, בכך שחברת שוי הוגבלה בניהול החשבונות, אך מצא דרך לעקוף את ההגבלה בכך

שהשתמש בחשבון הבנק של חברת אור המאיר (ראו פרוטוקול הדין מיום 3.4.16, עמוד 1468, שורות 16-19).

לא בכדי בחר הנאשם לשמור על זכות השתיקה, ולא כפי שטען- מצא את עצמו לכאורה "מופתע". יתירה מכך, ההגנה מסרה בסיכומיה כי איתן מלכה הודה במיוחס לו בכתב האישום, ובכלל זה בחשבוניות הפיקטיביות הקשורות לנאשם. הנאשם ידע, גם ידע, כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות, וטעון "הקנוניה" נועד לנסות ולחלץ אותו מהמיוחס לו בכתב האישום (ראה הכרעת הדין מיום 28.11.16, עמ' 176, שורות 5-28).

באשר להחלטתי בהכרעת הדין ראו בהרחבה בין היתר פרקים ז, ט, יא, יב.

התופעה שבמוקדה מנפיקים הנאשמים מאות חשבוניות פיקטיביות בסכומי עתק, מוליכים שולל את רשויות המס, ובמקביל מסייעים לאחרים לעשות כן, ופוגעים בקופה הציבורית, פוגעת בעקרון שוויון הנשיאה בנטל המס על ידי כלל האזרחים.

לאחר שנתתי דעתי למסכת העובדתית המתוארת לעיל, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה הרבה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנני קובע כדלקמן:

הנאשם 1:

מתחם הענישה בהתייחס לאישום מס' 1 הינו כדלהלן:

הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות בתקופה שבין ספטמבר 2011 לבין דצמבר 2012:

ב-128 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש בידיו מסמכים כדין ובנסיבות מחמירות; ב-128 עבירות לפיהן הכין וניהל או נתן הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות; ב-128 עבירות בהן השתמש בכל מרמה ותחבולה או הרשה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות; ב-128 עבירות בהן הכין או קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבוניות או רשומות במזיד, בכוונה להתחמק ממס; ב-128 עבירות לפיהן השתמש בכל מרמה, עורמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

הנאשם 1 כלל את חשבוניות המס הפיקטיביות על שם אינטרמייל, מסיקה והעבודה הטובה, בסך 574,169,990 ₪ בספרי הנהלת החשבוניות שלהם, והמע"מ הגלום בעבירות אלו עומד על סך של כ- 80,896,855 ₪.

בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות שקלתי לחומרה את התכנון והתחכום, ההיקף הכספי העצום, גובה הנזק לקופה הציבורית, הימשכות העבירות על פני זמן ומעורבות של חברות נוספות.

לאור כל האמור, ועל יסוד מדיניות הענישה הנוהגת אני קובע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לאישום זה הוא בין 48 ל-84 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בהתייחס לאישום מס' 2 הינו כדלהלן:

הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות בתקופה שבין פברואר 2011 לבין אוגוסט 2011:

ב-18 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש בידיו מסמכים כדין ובנסיבות מחמירות; ב-18 עבירות לפיהן הכין וניהל או נתן הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות; ב-18 עבירות בהן השתמש בכל מרמה ותחבולה או הרשה לאחר להשתמש בהם במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות; ב-18 עבירות בהן הכין או קיים או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות במזיד, בכוונה להתחמק ממס; ב-18 עבירות לפיהן השתמש בכל מרמה, עורמה ותחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

הנאשם 1 כלל את חשבוניות המס הפיקטיביות על שם אינטרמייל ובולבוס הנגב, בסך ₪19,483,410 בספרי הנהלת החשבונות שלהם, והמע"מ הגלום בעבירות אלו עומד על סך של ₪2,687,367.

בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות שקלתי לחומרה את התכנון והתחכום, ההיקף הכספי העצום, גובה הנזק לקופה הציבורית ומעורבות של חברות נוספות.

לאור כל האמור, ועל יסוד מדיניות הענישה הנוהגת אני קובע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לאישום זה הוא בין 10 ל-14 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בהתייחס לאישום מס' 3 הינו כדלהלן:

הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות בתקופה שבין פברואר 2012 לבין אוקטובר 2012:

ב-46 עבירות לפיהן פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות; ב-46 עבירות לפיהן פעל במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס הכנסה.

הנאשם 1 כלל את חשבוניות המס הפיקטיביות על שם תזקיקים, בסך ₪122,185,121 בספרי הנהלת החשבונות שלהם, והמע"מ הגלום בעבירות אלו עומד על סך של ₪17,164,409.

בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות שקלתי לחומרה את התכנון והתחכום, ההיקף הכספי העצום, גובה הנזק לקופה הציבורית ומעורבות של חברות נוספות.

לאור כל האמור, ועל יסוד מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לאישום זה הוא בין 26 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בהתייחס לאישום מס' 4 הינו כדלהלן:

הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות בתקופה שבין נובמבר 2011 לבין דצמבר 2012:

ב-15 עבירות לפיהן פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות; ב-15 עבירות לפיהן פעל במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס הכנסה.

הנאשם 1 כלל את חשבוניות המס הפיקטיביות על שם מ.צ.ע.כ בסך של ₪ 67,613,641 בספרי הנהלת החשבונות שלהם, והמע"מ הגלום בעבירות אלו עומד על סך של כ-₪ 9,512,834.

חברת מ.צ.ע.כ ניכתה אותן שלא כדין בדיווחיה התקופתיים למנהל מע"מ, ובכך התחמקה מתשלום מע"מ בסך ₪ 9,512,834.

בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות שקלתי לחומרה את התכנון והתחכום, ההיקף הכספי העצום, גובה הנזק לקופה הציבורית, הימשכות העבירות על פני זמן ומעורבות של חברות נוספות.

לאור כל האמור, ועל יסוד מדיניות הענישה הנוהגת אני קובע כי מתחם הענישה ההולם ביחס לאישום זה הוא בין 16 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה ברכיב הקנס לארבעת האישומים בהם הורשע הנאשם נע בין 5,000,000 ₪ לבין 15,000,000 ₪.

מתחם הענישה ביחס לנאשמות 2, 3 הינו כדלקמן: קנס כספי שנע בין 10,000,000 ₪ לבין 20,000,000 ₪.

לאחר קביעת המתחמים בכל אחד מן האישומים, בהתייחס לנאשם 1, קיימת נסיבה נוספת לחומרה, אשר יש בה כדי להצביע על השיטה וכי הנאשם 1 לא בחל בשום אמצעי על מנת להמשיך את הסחר בחשבוניות פיקטיביות ואף לא חדל ממעשיו עד סמוך למעצרו ועל אף שהיה תלוי ועומד נגדו כתב אישום בת"פ 4651-11-09 של בית משפט השלום בתל-אביב יפו (ת/2221), בו ההליכים החלו ביום 4.11.09 ונגזר דינו ביום 5.10.14. הנאשם, בעזות מצח, המשיך וביצע עבירות מס בתיק דנן.

לאחר שקבעתי מתחם ענישה נפרד לכל אישום ואישום, אכריע בדבר העונש המתאים לנאשם 1. בטרם אפנה להכרעה, כאמור, אקדים ואומר כי למרות שקבעתי כי מדובר באירוע אחד, קבעתי מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום ואישום. אשר על כן, החלטתי להשית על נאשם 1 עונש כולל בגין כל האישומים בהם הורשע.

לאחר קביעת המתחמים בכל אישום, כאן המקום לציין כי עצם הרשעתו של נאשם 1 באישומים 1-4, מהם עולה כי ביצע 207 עבירות מס חמורות שנעברו בתדירות גבוהה ולאורך השנים 2011-2012, פרק זמן ארוך וממושך, יש לראות בכך נסיבה לחומרה, שכן ניתן לראות כי נאשם 1 לא בחל באף אמצעי בכדי להמשיך להשתמש בחשבוניות פיקטיביות וכי לא חדל ממעשיו אלא עד סמוך למעצרו.

יתרה מכך, הנאשם 1 פעל כפי שפעל, בתעוזה ובעזות מצח חרף תיק פלילי שהיה תלוי ועומד נגדו בת"פ 4651-11-09, אשר ההליכים בו החלו ביום 4.11.09 וגזר הדין בעניינו ניתן ביום 5.10.14. כאמור, הנאשם 1 המשיך וביצע עבירות מס בתיק דנן, כשהליך משפטי מתנהל נגדו באותו זמן ומבלי כל רתיעה וחשש.

הנאשם 1 לא פעל להסרת המחדלים ולא הראה כל מאמץ לתיקון הנזק העצום שנגרע מקופת המדינה, כאשר נוכח מעשיו של היקף הנזק בהיקף של 783,452,168 מיליון ₪ כשמש המע"מ הינו בסך של 110,261,465 מיליון ₪.

עוד לקחתי בחשבון כי לחובתו של הנאשם 1 עבר פלילי בתחום עבירות המס- יש לו שתי הרשעות קודמות, כולל סחר בחשבוניות פיקטיביות, ואף על פי כן הוא לא השכיל להימנע מביצוע עבירות נוספות.

כמו כן, העיד ע"ה מר דניאל שקיר, אשר מסר אודות ההיכרות שלו עם הנאשם 1 עד שנת 2004, ובכלל זה העובדה ששירת בצבא, כולל בקבע, וששימש מדריך במשך 6 שנים בפנימיית "כפר בתיה" וכמדריך אשר סייע לתלמידים וביצע את תפקידו ללא דופי ובמסירות.

כמו כן, הוגשו לעיוני מכתבים של רעייתו של הנאשם 1 (נ/89), של בנו (נ/92), מסמך של מנהל בית הספר של ילדיו ומסמך של מורה- מחנכת של אחת מבנותיו (נ/91), מסמכים רפואיים אודות רעייתו ובנו של הנאשם 1 (נ/90) וכן רשימת תיקים לחייב בהוצל"פ (נ/93).

ב"כ הנאשם 1 עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה היותו יליד 1973, בן זקונים למשפחה המונה 11 נפשות אב ל-9 ילדים, סב לנכד, גדל בדימונה, למד תיכון מקצועי י"ג שנות לימוד, במסגרת כפר בתיה, בסיום לימודיו הוסמך כטכנאי חשמל, התגייס לצה"ל, שירת במשך 5 שנים כולל קבע, לאחר שחרורו עבד כמדריך בפנימיית "כפר בתיה" במשך 6 שנים וסייע לאוכלוסיות מוחלשות, עולים חדשים, ומשנת 2003 החל לעבוד בתחום הדלק, עוד כי היות אשת הנאשם סובלת מבעיות רפואיות קשות, לוקה בליבה, בת נוספת מטופלת תרופתית באופן קבוע, אחד מילדיו נמצא במסגרת חינוך מיוחד.

עוד אוסיף כי הנאשם בטענותיו לעונש מסר כי הוא מבקש את רחמי בית משפט, וכי "אינו נכנס כרגע לקטע של התיק" וכי בית משפט קבע מה שקבע, אולם הביע חרטה על כל מה שקרה, עוד מסר כי בנוגע לת"פ 4651-11-09 הגיע להסדר רק לאחר שהובטח לו על ידי עוה"ד שלו שלא יישב בכלא.

הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ושל בני משפחתו, עיינתי במסמכים שהוגשו, שקלתי את עדותו של עד ההגנה שנשמע מטעמו של הנאשם במסגרת הראיות לעונש, הבאתי בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם המעצר ואת התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, ובכלל זה באיזוק אלקטרוני.

יחד עם זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לתת את הדעת לשיקול ההרתעה וכן להרתעת הרבים בעבירות מס, בכלל, ובעבירות של סחר בחשבוניות פיקטיביות, בפרט, שהפכו להיות מכת מדינה וקיים הצורך להעניש

באופן שיעביר מסר חד משמעי שאל לו לנאשם ולנאשם כמותו לעבור עבירות מס, ובכלל זה עבירות של סחר בחשבונות פיקטיביות.

עוד אוסיף ואציין כי ניסיונו של הנאשם לצייר עצמו כדל ודלפון וכמי שירד מנכסיו ויש לו חובות לא יצלח, ולא הובהר לבית המשפט מה נעשה בכספים שנגזלו על ידי הנאשם, ומה עלה בגורל, זאת כאשר מדובר, כאמור, בהיקף של 783,452,168 מיליון ₪, אשר מס המע"מ בגינו עומד על סך של 110,261,465 מיליון ₪.

לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ומשפחתו, לא ראיתי לחרוג מן המתחם בעניינו של הנאשם, אך ראיתי ליתן לכך משקל במסגרת השיקולים לקולא בתוך המתחם.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים וכן עיינתי בפסיקה שהציגו בפני ב"כ הצדדים, ובראיות שהציג הנאשם, הנני גוזר על הנאשמים עונשים כדלקמן:

נאשם 1

1. **100 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר בתיק דנן.**
2. **עונש המאסר שירצה הנאשם במצטבר לכל עונש מאסר אחר, למעט ניכוי ימי המעצר, כאמור, בתיק דנן.**
3. **מאסר על תנאי לתקופה של 36 חודשים.**
- המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות לפי חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה מסוג פשע.
4. **מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים.**
- המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות לפי חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה מסוג עוון.
5. **קנס כספי בסך 5,000,000 ₪ או 24 חודשי מאסר תמורתו.**
- הקנס ישולם ב-50 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסכום של 100,000 ₪ כל אחד, החל מיום 19.4.17.
- באם לא יעמוד באחד מן התשלומים שנקבעו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

נאשמת 2

אני דן את חברת שוי לקנס סמלי בסך של 1,000 ₪.

לא מצאתי לנכון להשית על הנאשמת 2 קנס כספי משמעותי מאחר והמדובר בחברה שאינה פעילה כיום.

נאשמת 3

אני דן את חברת עין כל האושר לקנס סמלי בסך של 1,000 ₪.

לא מצאתי לנכון להשית על הנאשמת 3 קנס כספי משמעותי מאחר והמדובר בחברה שאינה פעילה כיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ז, 31/01/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיאלינורגנות